

Rapport

Datum: 29 november 2007
Rapportnummer: 2007/278

Klacht

Verzoeker, die op 1 december 2004 te Den Haag een conflict had met een parkeerwachter, klaagt over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden hem naar aanleiding van deze gebeurtenis hebben behandeld.

Hij klaagt er met name over dat de politie:

hem bij zijn aanhouding niet heeft meegedeeld waarvoor hij was aangehouden;

zijn vriendin niet als getuige heeft gehoord;

buiten zijn weten zijn vriendin heeft bewogen een transactievoorstel van € 330 voor hem te betalen.

Beoordeling

Algemeen

Op 1 december 2004 werd verzoeker door een parkeercontroleur aangesproken in verband met een parkeerovertreding. Vervolgens ontstond een discussie welke leidde tot de aanhouding van verzoeker door de parkeercontroleur voor eenvoudige belediging en belemmering van handelingen van een ambtenaar. Verzoeker is direct overgedragen aan de inmiddels ter plaatse gekomen politie, overgebracht naar het politiebureau en voorgeleid aan de hulpofficier van justitie. Het verhoor is afgenomen met behulp van een tolk in de Engelse taal aangezien verzoeker de Nederlandse taal niet machtig was en de Engelse taal goed beheerste. Tijdens het verhoor bleek dat verzoeker geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland had en officieel in Griekenland woonde. Verzoeker ontkende grotendeels de beledigende uitlatingen te hebben gebezigd jegens de parkeercontroleur. Na verhoor werd door de door de politie geraadpleegde officier van justitie besloten tot het doen van een transactievoorstel van € 330. Nadat de transactie door de partner van verzoeker, mevrouw K., in wiens bijzijn verzoeker was aangehouden, was voldaan werd verzoeker in vrijheid gesteld.

I. Ten aanzien van het niet mededelen van de reden van aanhouding

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat hij pas anderhalf uur na de voorgeleiding bij de hulpofficier van justitie werd geïnformeerd over wat de grond voor de aanhouding was. Verzoeker is van mening dat dit eerder plaats had moeten vinden, of ten tijde van de aanhouding of tijdens de voorgeleiding.

2. Tijdens het onderzoek in het kader van de klachtafhandeling door de politie verklaarde betrokken ambtenaar C. dat hij ter plekke aan verzoeker heeft medegedeeld dat hij was aangehouden voor belediging. Tevens verklaarde hij dat door het gedrag van verzoeker niet goed met hem te praten viel. Betrokken ambtenaar P., hulpofficier van justitie, verklaarde destijds dat hij verzoeker tijdens de voorgeleiding duidelijk heeft medegedeeld waarvan hij werd verdacht en wat de verdere procedure zou zijn.

3. De korpsbeheerder achtte de klacht niet gegrond. Gelet op de verklaringen van de betrokken politieambtenaren en de normaal gebruikelijke procedures omtrent aanhouding en voorgeleiding van verdachten is de korpsbeheerder van mening dat verzoeker naar alle waarschijnlijkheid op een juiste wijze op de hoogte is gebracht van het feit waarvan hij werd verdacht en de te volgen procedure.

4. Tegenover een medewerker van de Nationale ombudsman verklaarde betrokken ambtenaar P., hulpofficier van justitie, dat hij een standaard werkwijze heeft bij de voorgeleiding van een verdachte. Eerst spreekt hij met collega's die de verdachte hebben aangehouden om te horen waarvoor die verdachte is aangehouden en om te vernemen of er verdere bijzonderheden zijn. Daarna gaat hij in gesprek met de verdachte waarbij hij hem eerst vraagt of bekend is waarvoor hij is aangehouden. Nu deze zaak zich ondertussen twee jaar geleden heeft afgespeeld kan P. zich weinig meer herinneren maar heeft hij geen reden om aan te nemen dat hij deze keer anders gehandeld heeft. P. heeft verzoeker bij de voorgeleiding in de Engelse taal aangesproken. P. kon niet alles verstaan wat verzoeker tegen hem zei omdat verzoeker erg druk was en P. de Engelse taal daarvoor niet voldoende beheerste.

5. In een schriftelijke reactie gaf mevrouw K. aan dat verzoeker in haar bijzijn is aangehouden en dat hem niet ter plekke is medegedeeld wat de reden van aanhouding was.

Beoordeling

6. Op grond van artikel 5 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) hebben opsporingsambtenaren de plicht om een ieder die wordt aangehouden, onverwijld op de hoogte te brengen van de reden van aanhouding (zie Achtergrond, onder 1.)

7. De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat verzoeker tenminste ten tijde van de voorgeleiding de reden van de aanhouding is medegedeeld. De verklaring van de betrokken hulpofficier van justitie, het feit dat verzoeker geagiteerd was door de situatie en de omstandigheid dat het voorgeleidingsgesprek in de Engelse taal is gevoerd, leidt tot het aannemen van de aanmerkelijke mogelijkheid dat verzoeker de reden van aanhouding wel is medegedeeld, doch dat verzoeker deze niet "gehoord" heeft.

8. De Nationale ombudsman is van oordeel dat aannemelijk is geworden dat verzoeker in deze situatie voldoende tijdig en voldoende duidelijk is gemaakt waarvoor hij werd aangehouden. De inhoudelijke eis die aan de artikel 5 lid 2 EVRM neergelegde informatieplicht wordt gesteld, is dat de verdachte bij zijn aanhouding moet weten van welk strafbaar feit hij wordt verdacht en waarom. De mededeling van de reden voor arrestatie moet onverwijld geschieden. Dat laatste betekent niet dat ter gelegenheid van de aanhouding zelf die mededeling te allen tijde in volle omvang moet worden gedaan. Nu verzoeker een en ander echter naar alle waarschijnlijkheid ten tijde van de voorgeleiding en in ieder geval zeker voor zijn verhoor is medegedeeld, is dit met voldoende voortvarendheid geschied. Al met al is er geen sprake geweest van schending van bedoelde verdragsbepalingen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van het niet als getuige horen van de vriendin van verzoeker

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat zijn partner, mevrouw K., nooit als getuige is gehoord terwijl andere getuigen wel door de politie zijn gehoord. Het relaas van zijn partner had zijns inziens een ander licht kunnen doen schijnen op het ten laste gelegde feit.

2. De korpsbeheerder verklaarde de klacht van verzoeker op dit punt ongegrond. Hij verwijst voor de onderbouwing van zijn standpunt naar de brief van 25 november 2006 van de chef van het Bureau Jan Hendrikstraat. In deze brief wordt hieromtrent gesteld dat betrokken ambtenaar A. ten tijde van het verhoor niet wist dat de vriendin van verzoeker in het bureau aanwezig was. Na het verhoor van verzoeker heeft hij contact opgenomen met de politie-secretaris G. en vervolgens met de officier van justitie mr. P. Op basis van het lik-op-stuk beleid besliste de officier van justitie dat aan verzoeker een transactie van € 330 moest worden aangeboden. Nadat de officier van justitie had besloten tot het aanbieden van de transactie bemerkte A. dat de vriendin van verzoeker, mevrouw K., in het gebouw aanwezig was. Een getuigenverklaring van mevrouw K. was op dat moment niet meer van invloed op de door het Openbaar Ministerie te nemen beslissing.

3. De rechercheur die verzoeker heeft verhoord, betrokken ambtenaar A., verklaarde tegenover een medewerker van de Nationale ombudsman dat hij na afloop van het verhoor van verzoeker contact heeft gelegd met de politiesecretaris en dat die, namens de officier van justitie, een transactie van € 330 voorstelde aan verzoeker. Hierna heeft A. mevrouw K. voor het eerst gesproken teneinde de betaling van het transactievoorstel mogelijk te maken. A. gaf aan dat op het moment dat hij mevrouw K. te spreken kreeg de zaak tegen verzoeker al formeel was afgehandeld. Verzoeker was immers afgehoord en er was al een beslissing genomen namens de officier van justitie. Er was volgens A. ook geen onduidelijkheid over de feiten.

4. Uit het proces-verbaal van aangifte blijkt dat als getuigen zijn gehoord de aangever en zijn collega, beiden de betrokken parkeercontroleurs. In hun verklaringen geven zij aan dat verzoeker aangever heeft beledigd en belemmerd in zijn handelingen. Bij de belediging werden de woorden "fucking asshole" en "motherfucker" gebezigd. In het proces-verbaal van verhoor verdachte geeft verzoeker aan dat hij de betrokken parkeercontroleur niet heeft belemmerd in zijn handelingen. Tevens geeft hij desgevraagd aan dat hij enkele slechte dingen in het Engels heeft gezegd waaronder wellicht het woord "fucking", maar niet het woord "motherfucker". Het gebruik van het woord "asshole" herinnert hij zich niet. Verzoeker geeft aan het eind van zijn verklaring aan dat hij zich misschien niet helemaal als een heer heeft gedragen maar dat de betrokken parkeerwachter dat ook niet heeft gedaan.

Beoordeling

5. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

6. Het staat de politie in beginsel vrij te bepalen welke opsporingshandelingen zij naar een haar bekend feit verricht. Slechts wanneer de politie niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten om af te zien van een bepaalde opsporingshandeling, is het nalaten van die opsporingshandeling als onjuist te kwalificeren. Daarbij moet in ogenschouw worden genomen dat het opsporingsonderzoek zich zal moeten richten op zowel ontlastende als belastende informatie.

7. De reden dat in dit geval mevrouw K. niet gehoord is als getuige is, zoals bij de klachtbehandeling door de politie bleek, dat bij de betrokken agenten haar aanwezigheid niet bekend was. Daarom zijn de bekende feiten aan de officier van justitie voorgelegd.

8. De Nationale ombudsman is van mening dat de beslissing van de officier van justitie het einde van het opsporingsonderzoek markeert. De beslissing tot het aanbieden van de transactie is daarbij gebaseerd op de grotendeels ontkennende verklaring van de verdachte (verzoeker) en de belastende verklaringen van de aangever en de getuige (beide opsporingsambtenaren). Uit de beslissing tot het aanbieden van een transactie blijkt dat er naar mening van de officier van justitie voldoende bewijs was aangeleverd om tot een succesvolle vervolging over te gaan. Nu deze beslissing eenmaal was genomen, had het alsnog opnemen van de getuigenverklaring van de vriendin van verzoeker op dat moment geen toegevoegde waarde meer, zodat gesteld kan worden dat de politie genoeg relevante informatie tijdens het opsporingsonderzoek had verzameld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Nu door deze loop van gebeurtenissen de getuigenverklaring van mevrouw K. niet is opgenomen, had verzoeker dit punt aan de orde kunnen stellen in een eventuele strafzaak. Het valt daarom te betreuren dat door het betalen van de transactie (zie hierna) de gang naar de strafrechter afgesloten was.

III. Ten aanzien van het betalen van het transactievoorstel

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de politie buiten zijn weten zijn vriendin heeft bewogen het transactievoorstel van € 330 voor hem te betalen. Verzoeker is niet medegedeeld wat de hoogte van het uiteindelijke schikkingsvoorstel was en geeft aan ook nooit akkoord gegaan te zijn met het voorstel tot transactie.

2. De vriendin van verzoeker, mevrouw K., verklaart dat zij ten tijde van het verhoor van verzoeker op het politiebureau aanwezig was. Na geruime tijd werd zij aangesproken door de verhorend rechercheur, betrokken ambtenaar A. Zij geeft aan dat zij zich door A. onder druk gezet voelde om voor verzoeker te betalen. Op haar vraag wat er zou gebeuren als hij niet zou betalen, werd door de rechercheur geantwoord dat hij dan opnieuw contact zou leggen met de officier van justitie en dat deze dan niet mild zou zijn in haar oordeel. Ook mocht zij niet overleggen met verzoeker of hij akkoord was gegaan met de betaling van het bedrag.

3. Betrokken ambtenaar A. geeft aan dat hij verzoeker wel degelijk op de hoogte heeft gebracht van het uiteindelijke bedrag van het transactievoorstel. Ook ontkende hij mevrouw K. onder druk te hebben gezet om het bedrag te betalen. Hij had slechts aangegeven wat het transactievoorstel was en bij niet betaling wederom contact met de officier van justitie te zullen zoeken.

4. De Nationale ombudsman heeft in dit kader aan de korpsbeheerder gevraagd alle stukken over te leggen met betrekking tot de transactie, waaronder in ieder geval de vastlegging van het overleg met de officier van justitie en de stukken met betrekking tot het aanbod en de aanvaarding van het transactievoorstel.

5. In het proces-verbaal van relaas werd door betrokken ambtenaar A., voor zover hier relevant, het volgende opgeschreven:

"Op woensdag 1 december 2004 werd door verbalisant A. contact opgenomen met de officier van justitie P. Na deze ter zake dienende te hebben ingelicht besloot hij de verdachte een schikkingsbedrag van € 330,- aan te bieden, ter zake van belediging en belemmering van een ambtenaar in tegenwoordigheid. Door de officier van justitie werd het schikkingsbedrag gekoppeld aan parketnummer 116955-04."

6. Naar aanleiding van voormeld verzoek van de Nationale ombudsman heeft de inspecteur van politie, betrokken ambtenaar N., namens de bureauchef van het betrokken politiebureau, aangegeven dat er op dit vlak bij de politie naar zijn weten geen beschreven beleid is. De geldende procedure is in de loop der tijd gegroeid en wordt van mond op mond overgedragen. Bij een misdrijf, gepleegd door een in het buitenland wonende verdachte (een verdachte die niet in Nederland in de Gemeentelijke Basisadministratie is opgenomen) wordt na overleg met de officier van justitie, in zijn opdracht, een transactie aangeboden. De hoogte van het boetebedrag wordt door de officier van justitie bepaald. De beslissing van de officier van justitie en een toelichting worden mondeling overgebracht aan de verdachte. Zo mogelijk wordt het boetebedrag direct geïnd. Er wordt dan een kwitantie overhandigd aan de verdachte en het geld wordt overgemaakt aan justitie. Aan de zaak wordt vervolgens een parketnummer toegekend. Binnen deze gehele procedure is de gegevensoverdracht tussen politie en het Openbaar Ministerie en daarna tussen politie en de verdachte nagenoeg uitsluitend mondeling.

Beoordeling

7. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten.

8. Van belang is hier dat de aard van de transactie inhoudt dat verzoeker geheel vrijwillig in diende te gaan op het aanbod om door middel van het transigeren strafvervolgung te voorkomen.

9. Verzoeker ontkent de aanvaarding van het transactieaanbod. Vast is komen te staan dat alle informatie met betrekking tot het transactieaanbod van de officier van justitie mondeling aan verzoeker is gecommuniceerd. Ook van de aanvaarding van het aanbod door verzoeker is niets op papier gezet. Tevens is de communicatie met verzoeker met betrekking tot de transactie, in tegenstelling tot het verhoor van verzoeker, niet door middel van een tolk in de Engelse taal gebeurd.

10. Met betrekking tot het niet nogmaals gebruik maken van de tolk merkt de Nationale ombudsman het volgende op. Indien bij het verhoor als verdachte door de politie blijktbaar werd geconstateerd dat verzoeker de Nederlandse taal niet machtig was en dus diende te worden verhoord door middel van een tolk, valt niet in te zien dat de informatie met betrekking tot de transactie wel door de verhorend rechercheur zelf kon worden overgebracht.

11. Tevens acht de Nationale ombudsman het verzoek van de partner van verzoeker, mevrouw K., om te kunnen overleggen met verzoeker alvorens de transactie voor hem te betalen, niet onredelijk. Zeker ook gezien het feit dat verzoeker de Nederlandse taal immers niet machtig is en mevrouw K. wel. Niet valt in te zien wat het belang van de politie was om dit overleg niet toe te staan. Het opsporingsonderzoek was immers reeds

afgesloten.

12. De verklaringen van de betrokken ambtenaar A. en verzoeker staan met betrekking tot de aanvaarding van het transactieaanbod lijnrecht tegenover elkaar. De Nationale ombudsman hecht aan beide verklaringen evenveel waarde. Het is in deze echter de verantwoordelijkheid van de politie om te zorgen voor een adequate procedure waarbij gewaarborgd wordt dat een verdachte wordt gewezen op zijn rechten en mogelijkheden met betrekking tot de aangeboden transactie. Nu dit niet dan wel slechts mondeling is overgebracht en zonder gebruikmaking van een tolk in een taal die verzoeker spreekt, kan niet blijken van een vrijwillige aanvaarding van het transactieaanbod door verzoeker.

Derhalve is gehandeld in strijd met het beginsel van fair play.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden, is gegrond ten aanzien van:

het betalen van het transactievoorstel, wegens strijd met het beginsel van fair play;

niet gegrond ten aanzien van:

het niet mededelen van de reden van aanhouding;

het niet als getuige horen van de vriendin van verzoeker.

Onderzoek

Op 7 juli 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer K. te Nieuw Vennep, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden te Den Haag. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Den Haag over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Haaglanden en verzoeker de

gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werden aan de betrokken ambtenaren A. en P. een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. De reacties van de betrokken ambtenaren geen aanleiding het verslag aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 7 juli 2006.

Advies commissie voor klachten tegen politie Haaglanden van 10 augustus 2005.

Oordeel van de korpsbeheerder van 22 augustus 2005.

Brieven van verzoeker van 10 oktober 2006.

Brief van mevrouw K. van 2 februari 2007.

Brief van inspecteur van politie N. van 22 februari 2007.

Verklaringen van de betrokken ambtenaren.

Stukken met betrekking tot de klachtafhandeling door de politie.

Processen-verbaal en mutaties.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM)

Artikel 5 lid 2

"Een ieder die gearresteerd is moet onverwijld en in een taal die hij verstaat op de hoogte worden gebracht van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen die tegen hem zijn ingebracht."